

Sygnatura akt VI Ka 501/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **26 czerwca 2018** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Trzeja-Wagner

Sędziowie SO Arkadiusz Łata (spr.)

SR del. Agnieszka Woźniak

Protokolant Anna Badura

przy udziale Ewy Szlosar Prokuratora Prokuratury Rejonowej G. w G.

po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 2018 r.

sprawy skazanego **S. O.** ur. (...) w S.

syna W. i J.

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 9 marca 2018 r. sygnatura akt IX K 1451/17

na mocy art. 437 kpk, art. 438 kpk, art. 439 § 1 pkt 8 kpk, art. 624 § 1 kpk, art. 632 pkt 2 kpk

1. uchyla punkty: 1 i 4 zaskarżonego wyroku i na mocy art. 17 § 1 pkt 7 kpk umarza postępowanie w przedmiocie połączenia kar pozbawienia wolności wymierzonych prawomocnie wyrokami:

- Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 15.01.2013 r. – sygn. akt III K 920/12,

- Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 25.04.2013 r. – sygn. akt III K 167/13,

zaś kosztami procesu w tej części obciąża Skarb Państwa;

2. zmienia punkt 2 zaskarżonego wyroku w ten sposób, iż:

- z podstawy prawnej rozstrzygnięcia eliminuje art. 569 § 1 kpk, a podstawę tę uzupełnia o art. 87 kk,

- wymierzoną łączną karę pozbawienia wolności obniża do 1 (jednego) roku;

3. w pozostałej części utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy;

4. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. T. I. kwotę 147,60 zł (sto czterdzieści siedem złotych i sześćdziesiąt groszy) obejmującą kwotę 27,60 zł (dwadzieścia siedem złotych i sześćdziesiąt groszy) podatku VAT, tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów obrony skazanego z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

5. zwalnia skazanego od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając wydatkami w części nieobjętej rozstrzygnięciem z punktu 1 Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 501/18

UZASADNIENIE

w zakresie dotyczącym uchylenia punktów: 1 i 4 zaskarżonego wyroku i umorzenia postępowania w przedmiocie połączenia kar pozbawienia wolności wymierzonych prawomocnie wyrokami Sądu Rejonowego w Gliwicach: z dnia 15 stycznia 2013 r. – sygn. akt III K 920/12 oraz z dnia 25 kwietnia 2013 r. sygn. akt. III K 167/13.

Sąd Okręgowy stwierdził, co następuje.

Apelacja obrońcy okazała się skuteczna o tyle, iż w następstwie jej wywiedzenia należało uchylić punkty: 1 i 4 zaskarżonego wyroku i na mocy art. 17 § 1 pkt. 7 kpk umorzyć postępowanie w przedmiocie połączenia kar pozbawienia wolności wymierzonych prawomocnie wyrokami:

- Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 15 stycznia 2013 r. – sygn. akt III K 920/12,

- Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 25 kwietnia 2013 r. – sygn. akt III K 167/13.

Niezależnie bowiem od zarzutów autora skargi apelacyjnej oraz argumentacji przytoczonej na ich poparcie, Sąd odwoławczy stwierdził wystąpienie w omawianym fragmencie zapadłego wyroku łącznego ujemnej przesłanki procesowej o postaci powagi rzeczy osądzonej stanowiącej zarazem bezwzględną przyczynę odwoławczą w rozumieniu przepisu art. 439 § 1 pkt. 8 kpk.

Sąd Rejonowy trafnie odczytał (zasadnie stosując przepisy w brzmieniu obowiązującym przed datą 1 lipca 2015 r.), iż odrębnym zbiegiem realnym objęte były czyny, za które S. O. skazany został na kary pozbawienia wolności wyrokami wspomnianymi na wstępie (punkty: I i II części wstępnej zaskarżonego wyroku łącznego).

Pierwszym chronologicznie wyrokiem w istocie był tu wyrok Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 15 stycznia 2013 r. – sygn. akt III K 920/12, zaś oba wchodzące w rachubę występki popełnione zostały przed tą datą, bo kolejno: w czasie od 25 kwietnia 2012 r. do 27 kwietnia 2012 r. i dnia 7 listopada 2012 r.

Sąd I instancji jakby nie dostrzegł jednak, że powyższe skazania już wcześniej i w tej samej konfiguracji objęte zostały prawomocnie wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 19 listopada 2014 r. – sygn. akt IX K 1278/14 (vide: k 5-7), punkt 1 dyspozycji tegoż wyroku). W konsekwencji nie było podstaw, by skazania te obecnie łączyć ponownie, „dublując” niejako korzystające z waloru prawomocności uprzednie rozstrzygnięcie zawarte we wspomnianym wyroku łącznym.

Konfiguracja czynów tworzących naprowadzony wyżej zbieg realny nie uległa jakiegokolwiek zmianie tak na moment wyrokowania w instancji pierwszej, jak i w instancji drugiej w porównaniu do chwili zapadnięcia wyroku łącznego w sprawie o sygn. akt IX K 1278/14. Także i aktualnie Sąd jurysdykcyjny przestępstwa te potraktował jako zbieg samodzielny i słusznie ocenił, iż kary za nie wymierzone nie podlegały łączeniu z którymkolwiek z dalszych kar za czyny, jakich dotyczyły kolejne „cząstkowe” wyroki badane w przedmiotowym przypadku.

Poprzedni wyrok łączny (sygn. akt IX K 1278/14) w części odnoszącej się do wymierzenia kary łącznej w oparciu o jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach o sygn. akt: III K 920/12 oraz III K 167/13 nie utracił zatem mocy z chwilą wydania niniejszego wyroku łącznego.

W efekcie trzeba było stwierdzić wystąpienie przesłanki procesowej ujemnej i uchylić punkty: 1 i 4 zaskarżonego wyroku łącznego oraz umorzyć postępowanie z tym zakresie, obciążając kosztami procesu Skarb Państwa.

Przesłanka ta oznaczała bowiem bezwzględną przyczynę odwoławczą braną przez Sąd II instancji pod uwagę z urzędu niezależnie od granic zaskarżenia i podnoszonych w apelacji zarzutów, jak również wpływu uchybienia na treść rozstrzygnięcia.

Orzeciono tym samym jak wyżej.